

Warszawa, 23 stycznia 2025 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

Informacja

**Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 4/2025
w sprawie sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy
o odnawialnych źródłach energii, w roku 2025**

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą OZE”, na przedsiębiorstwach energetycznych, odbiorcach końcowych, odbiorcach przemysłowych oraz towarowych domach maklerskich lub domach maklerskich, o których mowa w art. 52 ust. 2 tej ustawy, ciąży obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub na podstawie ustawy – Prawo energetyczne lub obowiązek uiszczenia opłaty zastępczej obliczonej w sposób określony w art. 56 ustawy OZE.

Zgodnie z art. 47 ust. 2 ustawy OZE, podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2 tej ustawy (przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski), obowiązane są do wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy - tj. do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia, w przypadku, gdy **którakolwiek** ze średnioważonych cen praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia (tj. cena roczna lub cena miesięczna) będzie niższa od wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56 ustawy OZE.

W konsekwencji realizacja tego obowiązku winna odbywać się w pierwszej kolejności **poprzez uzyskanie i przedstawienie do umorzenia praw majątkowych** wynikających ze świadectw pochodzenia. Reguła ta stosowana jest oddzielnie do każdego z rodzajów praw majątkowych, o których mowa w art. 47 ust. 8 ustawy OZE.

Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 47 ust. 3 ustawy OZE, Towarowa Giełda Energii S.A. publikuje na swojej stronie internetowej:

- 1) **miesięczną** cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu 3 pełnych miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień publikacji tej ceny – pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca kalendarzowego;
- 2) **roczną** cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu ubiegłego roku kalendarzowego – pierwszego dnia roboczego każdego roku kalendarzowego.

Z kolei zgodnie z art. 47 ust. 5 ustawy OZE, ceny o których mowa powyżej, obowiązują:

- 1) **miesięczna** cena średnioważona – w miesiącu kalendarzowym, **w którym została opublikowana;**
- 2) **roczna** cena średnioważona – w roku kalendarzowym, **w którym została opublikowana.**

Mając na uwadze brzmienie powołanych wyżej przepisów należy stwierdzić, iż sposób realizacji obowiązku wskazanego w art. 52 ust. 1 ustawy OZE, tj. obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej w terminie do 30 czerwca roku następującego po roku realizacji obowiązku (por. art. 67 ust. 2 i art. 68 ust. 2 ustawy OZE) zdeterminowany jest wartością miesięcznej lub rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia **obowiązującej każdorazowo w dacie realizacji ww. obowiązku, tj. wpływu do Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „URE”) wniosku o umorzenie praw majątkowych lub wniesienia opłaty zastępczej na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.**

W rezultacie, w przypadku gdy którakolwiek z tak ustalonych średnioważonych cen praw majątkowych (miesięczna bądź roczna) będzie niższa od wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56 ustawy OZE, realizacja obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE, **nie może być zrealizowana poprzez wniesienie opłaty zastępczej na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.** W takiej sytuacji obowiązek ten może być wykonany w dacie obowiązywania tych cen **wyłącznie poprzez uzyskanie i przedstawienie do umorzenia praw majątkowych** wynikających ze świadectw pochodzenia.

W świetle brzmienia art. 56 ust. 1 ustawy OZE, jednostkowa opłata zastępcza dla świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 59 pkt 1 tej ustawy, tzw. świadectw „zielonych”, wynosi

w danym roku kalendarzowym 125 % rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE (1 lipca 2016 r.), publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2 tej ustawy, jednakże nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh (Ozjo). Natomiast jednostkowa opłata zastępcza dla świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 59 pkt 2 ustawy OZE, tzw. świadectw „błękitnych”, wynosi w danym roku kalendarzowym 125 % rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE (1 lipca 2016 r.), publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2 tej ustawy, jednakże nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh (Ozjb).

Reasumując, w świetle obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE, pod pojęciem średnioważonych cen praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia należy rozumieć jedynie ceny obowiązujące **w dacie faktycznej realizacji tych obowiązków – tj. uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia (data wpływu wniosku do URE) praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub wniesienia (uiszczenia) opłaty zastępczej na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej**, a nie jakiegokolwiek średnioważone ceny praw majątkowych obowiązujące w okresie, w którym mogą być realizowane przedmiotowe obowiązki za dany rok kalendarzowy.

W dniu 2 stycznia 2025 r., stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 2 ustawy OZE, Towarowa Giełda Energii S.A. opublikowała na swojej stronie internetowej:

- 1) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia tzw. „zielonych”, tj. innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE,
- 2) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia tzw. „błękitnych”, tj. wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE

- które obowiązują w 2025 r.

Roczna cena średnioważona praw majątkowych obowiązująca w roku 2025, wynikająca ze świadectw pochodzenia „zielonych” nie przekracza wartości jednostkowej opłaty zastępczej (Ozjo), obliczonej w wyżej wskazany sposób.

Powyższe powoduje, że podmioty objęte dyspozycją art. 52 ust. 2 ustawy OZE, obowiązane są do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy OZE (w zakresie tzw. obowiązku „zielonego”) za rok 2024, w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia

30 czerwca 2025 r. (oraz za rok 2025 w okresie od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.), wyłącznie w drodze uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia „zielonych”.

Natomiast, w odniesieniu do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE (w zakresie tzw. obowiązku „błękitnego”) należy wskazać, że roczna cena średnioważona praw majątkowych wynikających ze świadectw „błękitnych”, obowiązująca w roku 2025 jest większa niż wartość jednostkowej opłaty zastępczej (Ozjb).

Biorąc powyższe pod uwagę, o możliwości realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy OZE (w zakresie tzw. obowiązku „błękitnego”) poprzez wniesienie opłaty zastępczej za rok 2024 w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. (oraz za rok 2025 w okresie od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.), decydować będzie każdorazowo miesięczna cena średnioważona praw majątkowych wynikających ze świadectw „błękitnych”, o której mowa w art. 47 ust. 3 pkt 1 ustawy OZE, obowiązująca w dacie faktycznej realizacji tego obowiązku – tj. wniesienia (uiszczenia) opłaty zastępczej na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Realizacja obowiązku z art. 52 ust. 1 ustawy OZE według przedstawionych wyżej zasad nie wyłącza stosowania art. 47 ust. 7 tej ustawy, który stanowi, iż podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy OZE, **mimo zaistnienia podstaw do realizacji obowiązku przez umorzenie świadectw pochodzenia, może wnieść opłatę zastępczą, o ile wykáže,** że składał w transakcjach sesyjnych zlecenia kupna praw majątkowych wynikających ze:

- 1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE, do 31 maja roku następnego,
- 2) świadectw pochodzenia innych niż wymienione w pkt 1 ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE, do 31 maja roku następnego,

– a na tych sesjach nie zawarto żadnych transakcji giełdowych sesyjnych, w których towarem giełdowym były prawa majątkowe wynikające z tych świadectw.

W przypadku braku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia, w terminie określonym w art. 67 ust. 2 ustawy OZE oraz na zasadach określonych w art. 47 tej ustawy albo nieuiszczenia opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68 ust. 2

ustawy OZE (w przypadkach, w których wystąpią przesłanki umożliwiające jej uiszczenie), podmiot który nie spełnił wyżej wymienionych obowiązków podlega karze pieniężnej na zasadach określonych w ustawie OZE (art. 168 pkt 1 w związku z art. 170 ust. 1), przy czym wysokość tej kary nie może być niższa niż wynikająca z wzoru określonego w art. 170 ust. 2 pkt 1 ustawy OZE. Karze pieniężnej podlega również ten, kto nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2 ustawy OZE (art. 168 pkt 10 w związku z art. 170 ust. 1).

Prezes

Urzędu Regulacji Energetyki

z upoważnienia

Renata Mroczek

Wiceprezes Urzędu Regulacji Energetyki

/podpisano elektronicznie/